

DESIRE®

Ann Majorová
Svatba naslepo

 HARLEQUIN®

ANN MAJOROVÁ

SVATBA NASLEPO

PŘEKLAD

RENÉ SKALSKÝ

Milá čtenářko,

ve všech dubnových příbězích se můžete setkat s poměrně nestandardními důvody vztahů hlavních hrdinů. Tak třeba v povídkách Rachelina tajemství a Svatba naslepo jsou hlavní motivací hrdiny nevyřízené účty z minulosti. V romanci Záskok za nevěstu jsme zase svědky desetiletého vztahu nevztahu plného nevyřčených pocitů a emocí, který by většina lidí už dávno vzdala. A přesto i přes handicap spousty nedorozumění, starých zranění a nahromaděné hořkosti, přesto všechno si láska dokáže prorazit cestu do zkamenělých srdcí a dokáže překonat letitý skepticismus... Ano je to tak, touha a naděje neopouští lidská srdce, a tudíž ani srdce mých hrdinů.

Přeju Vám ničím nerušené chvíle nad knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Ann Majorová

SVATBA NASLEPO

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Terms of Engagement

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
René Skalský

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2012 by Ann Major
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Svatba naslepo: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2567-3 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2568-0 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2569-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Každý dobrý skutek bude nakonec po zásluze potrestán.

Kdy to konečně pochopím? ptala se Kira sama sebe. S tím, jaké má ona štěstí, zřejmě nikdy.

Teď právě seděla v předpokoji ropného miliardáře Quinna Sullivana a nemohla se ani trochu soustředit na četbu časopisu, který držela v ruce. Rozrušeně čekala, zda si magnát udělá čas na ženu, kterou pravděpodobně považuje jen za dalšího protivníka, jehož je třeba zničit, aby mu nepřekážel v hledání způsobu, jak se pomstít.

Strašný, arogantní člověk.

A přijme-li ji Quinn Sullivan ve své kanceláři, bude ona mít vůbec nějakou naději odradit ho od zničení jejich rodinné společnosti Murray Oil a od snahy přinutit její sestru Jaycee ke sňatku?

Těžko lze očekávat u tak pomstychtivého člověka, který už dvacet let nenávidí jejího otce, že se jí podaří ho nějak ovlivnit.

Kira Murray sepjala ruce, aby je vzápětí opět rozdělila. Nakonec si na ně sedla a alespoň se vrtěla na židli. Když zjistila, že muž sedící naproti ní ji upřeně pozoruje, přestala na židli poposedávat a předstírala, že čte velice nudný článek o supertankerech.

Rychlý klapot vysokých podpatků na mramorové podlaze přinutil Kiru, aby zvedla zrak.

„Slečno Murrayová, velice se vám omlouvám, zmýlila jsem se. Pan Sullivan je pořád ještě tady,“ ozval se povýšený hlas jeho sekretářky. „Říkal, že vás může přijmout ještě teď.“

„Opravdu?“ vyhrkla Kira. „*Teď hned?*“

Následoval sněhobílý úsměv jeho sekretářky, zatímco Kiře zcela vyschlo v ústech a dokonce se začala třást. Aby zakryla tuto nepříjemnou reakci, vstala tak rychle, až jí časopis spadl z klína na podlahu, což upoutalo opět pozornost naproti sedícímu muži.

Ve skutečnosti doufala, že ji Quinn odmítne přijmout. Podivné přání, když hlavním důvodem její návštěvy bylo si s Quinem konečně promluvit.

Kira se s Quinem už jednou zcela neformálně setkala. Bylo to bezprostředně po tom, co oznámil, že si chce vzít jednu z Murrayových dcer, aby tak zmírnil dopad přivlastnění – nebo lépe uchvácení – společnosti Murray Oil. Její otec tehdy navrhl, aby se zasnoubil s Jaycee. O důvodech otcovy volby se mohla Kira jen dohadovat.

Jaycee s otcovým přáním poslušně souhlasila, a tak Quinna pozvali na návštěvu jejich ranče a na slavnostní večeři stvrzující jejich dohodu.

Dorazil pozdě, protože byl jistě přesvědčený, že muž tak bohatý a mocný si může dovolit přijít, kdy chce.

Večeře s Quinem se měla zúčastnit i Kira. Když dorazila na ranč, přivítala ji matka velmi popuzeně. „Jak můžeš přijít k slavnostní večeři s důležitým a bohatým člověkem takhle oblečená? Jen v džínsech a obnošeném tričku?“

Po vzrušené debatě v restauraci její nejlepší přítelkyně, kde byla dočasně zaměstnaná jako servírka, našla Kira ani čas se převléct. Nemělo ale smysl matce něco vysvětlovat, a tak se rozhodla vypadnout ihned

z domu s otcovými loveckými kokršpaněly. Věřila, že venčení psů jí alespoň trochu pomůže se uklidnit.

Když následovala štěkající psy po příjezdové cestě, oslepovalo ji zářící rudé slunce, které rychle klesalo k obzoru. Proto ani neviděla, ani neslyšela stříbrný aston martin, který se náhle vynořil ze zatáčky. Se skřípajícími brzdami zastavil asi dva kroky před ní. Kira zakopla o jednoho psa a upadla do louže bláta.

Psi s hlasitým štěkáním utekli zpět do domu a ponechali ji samotnou klečet v blátě přímo proti autu, zatímco kalná studená voda jí kapala z brady a šatů.

Quinn vyskočil ze svého luxusního auta a v drahých italských mokasínech běžel blátem k ní. Zastavil se a pozorně na ni pohlédl. Potom bez ohledu na její umazanou tvář, jektající zuby a zablácené oblečení jí pomohl vstát a držel ji těsně proti sobě za obě předloktí. Kira ucítila mužskou vůni a svalnaté tělo.

„Jste v pořádku?“

Byl vysoký, se širokými rameny a jeho přísné modré oči se zabořily do jejích. Na pažích cítila tlak jeho prstů. Navzdory pověsti, která ho předcházela, jí sevření v jeho náruči připadalo docela příjemné.

„Zatraceně, doufám, že jsem vás nijak nezranil? No tak, řekněte něco, proč nemluvíte?“

„Jak bych mohla – když na mě takhle hulákáte?“

„Nestalo se vám nic?“ Tlak jeho prstů povolil a také jeho hlas už byl mnohem tišší a neočekávaně příjemný, až jí po zádech přeběhlo jemné mrazení. Dokonce z něho vycítila jakýsi soucit a obavu o ni.

Co se to tehdy vlastně stalo?

Kiro, čestně si to přiznej. Toto byl právě ten okamžik, kdy jsi zcela změnila svůj názor na budoucího ženicha své sestry. Člověka, jehož cílem bylo zničit tvoji rodinu.

Měl na sobě džínsy a bílou košili s vyhrnutými rukávy. Ale zatímco na ní zabahněné džínsy visely splihle, jemu dodávaly chlapský a neodolatelně přitažlivý výraz.

S uznáním si všimla jeho černých vlasů a ostře řezané brady. To by musela ocenit každá žena. Pokožku měl sytě bronzovou a celá jeho postava byla obklopená jakousi aurou nebezpečné sexuality. Otřesená pádem do bláta a poznáním, že *úhlavní nepřítel* jejich rodiny je nesmírně atraktivní muž, který ji drží v náruči a zírá na ni spalujícím pohledem, nebyla stále ještě schopná pohybu a souvislého slova.

„Slyšíte mě? Ptal jsem se vás, jestli se vám nic nestalo?“

„Nic mi není – byla jsem úplně v pořádku, dokud jste mě takhle surově nepopadl.“ Hlas se jí třásl a zněl nezvykle stydlivě. „Bolí mě to, opravdu mě to bolí!“ lhala, aby ji pustil, přestože část její osobnosti si to nepřála.

Podezřívavě se na ni podíval. „Promiňte,“ řekl, tentokrát už drsnějším hlasem.

„Ke všem čertům, kdo vlastně jste?“ zeptal se.

„Nikdo důležitý,“ zamumlala.

Jeho tmavé obočí vylétlo vzhůru. „Počkat... Někde jsem viděl vaši fotku... Že vy jste starší sestra Jaycee, ta servírka.“

„Servírku dělám jenom dočasně, dokud nenajdu místo jako kurátorka galerie.“

„Takže jste dostala padáka.“

„Vy jste zřejmě slyšel otcovu verzi. Pravda je, že mé profesionální názory se poněkud lišily od mínění pana ředitele galerie. Ale byla jsem propuštěná hlavně kvůli snižování rozpočtu.“

„Vaše sestra o vás hovořila velmi pěkně.“

„Někdy se mi zdá, že je v naší rodině jediná, kdo má o mně příznivé mínění.“

Přikývl hlavou, jako kdyby jí porozuměl. „Stejně jsem se chtěl s vámi setkat.“ Když se na něho tázavě podívala, řekl: „Celá se chvějete. Jediné, co pro vás můžu teď udělat, je nabídnout vám svoji bundu a zavést vás domů.“

Srdce jí divoce tlouklo. Nepříjemně ji zaskočila skutečnost, že nepřítel její rodiny je připravený jí poskytnout pomoc. Protože byla umazaná od bláta, zavrtěla odmítavě hlavou. „Jsem celá zablácená. Zašpinila bych vám sedadla.“

„Myslíte, že to by mohl být důvod, abych vám nepomohl? Vždyť jsem vás mohl přejet.“

„Ale nepřejel. Tak na to zapomeňte.“

„V žádném případě. Teď si hezky oblečte moji bundu, vždyť jste celá prochládlá.“

Přehodil jí bundu přes ramena. Kira se otočila na podpatku a rychle od něho odešla. Když přicházela k domu, měla stále ještě Quinna plnou hlavu, ale ujišťovala se, že se vlastně nic nestalo.

Nic, až na to, že ji úhlavní nepřítel rodiny jednu chvíli držel v náruči a ona se cítila tak krásně nebezpečně jako dosud s žádným jiným mužem.

Když došla k domu, překvapilo ji, že tam na ni, spolu se štěkajícími psi, čekal i Quinn. Se stydlivým vzrušením převzala od něho zamotaná vodítka psů a omluvila se, že kvůli mokrým a zabláceným šatům se nezúčastní slavnostní večeře, kde bude formálně oznámeno, že si Quinn vezme její sestru za manželku.

Pravda je, že Quinna považovala za nepřítel rodiny, ale to nebyl hlavní důvod, proč nemohla s ním zasednout k jednomu stolu. Jak by mohla sedět naproti

Quinnovi, když pouhý pohled na něho měl za následek, že ji polilo horko.

Ještě týdný po této události v ní tento její nepřijatelný vztah ke Quinnovi vyvolával bolestný pocit viny. Stále na něho musela myslet. Několikrát, před tím než předala jeho bundu Jaycee, aby mu ji vrátila, si ji ve svém bytě oblékla, protože z jemné látky stále ještě cítila jeho mužskou vůni.

Nyní, když zvedla z podlahy časopis a opatrně jej položila na stůl, nasála zhluboka dech. Ale nijak ji to neuklidnilo.

Naopak, po tom, co se sekretářka Quinna Sullivana otočila a řekla: „Pojďte se mnou,“ srdce se jí bouřlivě rozbušilo.

Kira ji následovala. Odkládala tuto návštěvu na poslední možný okamžik – na samý konec pracovního dne. Vždyť se měla setkat s jedním z nejmocnějších a nejpanovačtějších lidí a současně tak nebezpečně sexy přitažlivým mužem, jakým je Quinn Sullivan.

Nepřipravila si pro tento rozhovor žádný plán. Tím byla v nevýhodě, protože Quinn Sullivan si naopak vždy všechno do detailu naplánoval. Včetně své pomsty prostřednictvím svatby s Jaycee.

Kira musela téměř utíkat, aby stačila elegantní blond sekretářce, což bylo s podivem, protože ta pochodovala na deseticentimetrových jehlových podpatcích zvučně klapajících na mramorové podlaze. Nutil snad Quinn tuto ubohou dívku, aby nosila takové nohy mrzačící boty?

Na stěnách dlouhé chodby, kterou procházely, byly rozvěšeny obrazy, které dávaly tušit, že se návštěvník blíží k velmi luxusně vybavené kanceláři. Navzdory skryté snaze nenávidět vše, co souvisí s Quinnem,

musela těmto dílům přiznat značnou uměleckou hodnotu. Kdyby to šlo, u některých obrazů by se ráda zastavila a prostudovala si je podrobněji. Vybíral je Quinn sám?

Asi ne, vždyť to byl arogantní snob, který se jen rád předvádí.

Po svém prvním setkání s ním se začala zajímat, co je vlastně jádrem Quinnova sporu s její rodinou. Zdálo se, že je přesvědčený, že její otec velmi vydělal na podvodném prodeji společnosti, kterou s Quinnovým otcem společně založili, a přivodil tak jeho sebevraždu, pokud to skutečně byla sebevražda.

Quinn, který po otcově smrti procházel velmi strastiplným obdobím, se rozhodl, že musí znovu získat původní majetek a stát se bohatým a mocným. Byl rád středem pozornosti a nikdy se nezúčastnil žádné party bez doprovodu nějaké velice půvabné ženy.

Brzy se stal uznávaným sběratelem uměleckých předmětů. Z řady interview vyplynulo, že už ho nelze považovat za nějakého bezvýznamného člověka. Ani v obchodě, ani v soukromém životě.

Na internetu Kira našla i nějaké podrobnosti z jeho soukromého života. Krásné ženy procházely jeho životem a ložnicí jako na běžícím pásu.

Hlavně se snažil v životě vítězit, ne jej nějak hluboce prožívat. Zajímaly ho zejména nemovitosti, automobily, jachty, umělecké předměty a ženy s krásnými vlasy. Nedělal si žádné iluze o tom, jak bude jeho manželství s Jaycee vypadat. V žádném případě neměl v úmyslu stát se půvabné sestře Kiry věrným manželem.

Kdyby se nejednalo právě o její sestru, bylo by Kiře tohoto bohatého a pohledného sukničkáře spíše líto.

Kira sama neměla smysl pro nějaké velké cílevědomé

plánování života, což se také odrazilo v její neambiciózní profesionální kariéře a Quinn byl tím posledním, s kým by si přála být konfrontována. Ale měla starost o setru, kterou milovala už od jejího narození.

Samozřejmě, první, co se snažila udělat, bylo odradit otce od záměru provdat Jaycee za Quinna, ale otec byl v této věci naprosto neústupný.

Kiře nebyla zcela jasná finanční stránka Quinnova převzetí společnosti Murray Oil, ale otec to považoval za skvělý tah. Oba její rodiče byli přesvědčení, že nevezme-li si Jaycee Quinna, bude jejich finanční situace mnohem tíživější. Nehledě k tomu, že by otec ztratil veškerý respekt u svých zaměstnanců. Nic by nepomohlo, že by formálně zůstal spolumasitelem, byl by všemi považovaný za zkrachovaného podnikatele.

Celá záležitost kolem smrti Quinnova otce a jejího finančního pozadí byla již dříve podrobně přetřásána tiskem a byla tak veřejně známá. Svatba Quinna s Jaycee by byla veřejností přijata jako určitý akt usmíření obou rodin a představovala by určitou záruku obchodní stability společnosti.

Hlavním důvodem, proč Kira navštívila Quinna Sullivana, bylo, že mu chtěla zabránit, aby si vzal její sestru Jaycee za ženu. Ale jak?

V panice následovala jeho sekretářku a uvědomovala si, že teď už nemůže couvnout. Ať už má nějaký plán nebo ne.

Když dívka otevřela dveře Quinnovy kanceláře, Kiru překvapil lahodný melodický hluboký hlas, který se rozléhal místností. Kolena se jí podlomila a zůstala stát hned za dveřmi.

Ale ne, snad to její tělo nezareaguje stejně jako poslední?

Už za svého prvního setkání s ním poznala, že se jedná o charismatického muže. Připomnělo jí to taky jeho tehdejší snahu ochránit ji před zimou. Jeho příjemný baryton vyvolal jemné mravenčení na tajných ženských místech a bylo jí hned jasné, že na něho reaguje mimořádně citlivě. Nechtěla si připustit, že se jí bradavky náhle napřímily a že se jí mimořádně zrychlil tep.

Něco ji k tomuto muži neodolatelně přitahovalo.

Quinn seděl rozvalený za svým psacím stolem s telefonním sluchátkem u ucha. Před sebou na stole měl ve stříbrném rámečku fotografii svého otce. Jasně modré oči, černé vlasy a ostře řezané rysy obličeje ukazovaly na nápadnou podobnost otce a syna. Oba také byli ve své době členy univerzitního atletického týmu.

Měl tady Quinn obrázek svého otce stále před očima, aby mu připomínal jeho touhu po odvetě vůči její rodině?

„Říkám ti to jasně, Habibe, kup to,“ přikazoval do telefonu. „Jaképak řeči okolo. Kup to okamžitě.“ Ukončil hovor.

Dovedl být stejně drsný, jak si ho pamatovala ze svého prvního setkání. Nebylo obtížné tento hluboký baryton třeba i nenávidět.

Sekretářka mu připomněla, že stojí s návštěvou u dveří.

Quinn se otočil ve svém mohutném koženém křesle, zamračil se, ale okamžitě změnil výraz, když poznal Kiru.

Zvedl svoji ostře řezanou bradu, která, překvapivě, měla uprostřed roztomilý důlek, a propustil sekretářku.

Zamířil na Kiru svůj laserový pohled. Okamžitě pocítila, jak jí stoupá teplota – stejně jako poprvé.

Černé vlasy, bronzová pokožka. Pronikavé, jasné oči... Jeho jediným pohledem se cítila jako očarovaná.

Když pozvedl koutek úst, jeho jediné slovo by dokázalo pohnout celým jejím světem, aniž by se jí dotkl. Stejně jako tomu bylo tehdy při prvním setkání.

Byl mimořádně přitažlivý. Každý coul jeho postavy, černé, vysoké, štíhlé, drsné, cynické a divoké, a to dokonce i v kanceláři, s výkonnou sekretářkou po boku – sršel autoritou.

Na okamžik se Kiře zdálo, že pocítila záchvěv nevole spolu s neočekávaně příjemným pocitem radosti.

Pamatuje si ji. V okamžiku jeho laskavý pohled zmizel a změnil se v chladný výraz bezcitného muže, tak jak si přál, aby ho lidé viděli. Navzdory jeho snaze udržet si odstup, zavládlo mezi nimi jakési porozumění. Bylo to, jako kdyby si navzájem pohlédli do duše, jako kdyby byli schopní porozumět svým vzájemným touhám.

Kira si vždy přála, aby ji její rodina, která ji považuje za složitou a nepříjemnou, přijímala a milovala stejně, jako její sestru.

Quinn zase nebyl spokojený s výsledkem své snahy pomstít se její rodině. Něco tomu chybělo. Cosi je špatného na způsobu, který zvolil.

Začínala ho snad Kira přitahovat stejným způsobem, jakým on působil na ni?

To přece není možné.

Jak je tedy možné, že je jediným mužem, v jehož přítomnosti se necítí být tak osamělá?

Nenáviděla ho, protože v ní odhalil to, co se stále snažila skrývat. On přece nemá právo, aby se jí takto vkradl do srdce a vzbudil v ní dosud utajované touhy.

Zvedl hlavu a pozorně se na ni zadíval.

„Dlužím vám omluvu za to, jak jsem se k vám při

našem minulém setkání zachoval," řekl pomalu hlubokým barytonem, který v ní rázem obrátil všechno naruby.

„Byl jsem nervózní z nastalé situace – převzetí vaší obchodní společnosti a následného zasnoubení s vaší sestrou. Také jsem chtěl udělat na vás a vaši rodinu co nejlepší dojem. Víím, že to vše následovalo za sebou příliš rychle. A potom to nečekané setkání s vámi... Ještě pár centimetrů a mohl jsem vás zabít. Víím, že mě za to můžete nenávidět.“

„Nic se mi nestalo,“ odpověděla Kira chladně.

„Neobviňuju vás ani v nejmenším, že se mi od té doby vyhýbáte. Musel jsem vás strašně vyděsit.“

„Nemůžu říct, že bych se vám nějak záměrně vyhýbala, alespoň jsem to neměla v úmyslu,“ zamumlala, ale začervenala se. Vzpomněla si, jak se vyhnula té slavnostní večeři u nich doma, protože věděla, že by se tam s ním musela potkat.

Nejraději by odtud utekla i teď. Ale Jaycee ji potřebuje. „Neměla jsem prostě čas.“

„To vás tolik zaměstnává to vaše povolání servírky?“

„Já to ani tak za zaměstnání neberu. Snažím se pomoci své nejlepší přítelkyni Betty. Otevřít si restauraci na San Antonio River Walk bylo jejím životním snem. Neočekávala ale, že tam bude tolik práce, tak mi tam nabídla místo. Mám totiž s prací v restauraci určitou zkušenost. Dělávala jsem to o prázdninách za studií. Při tom si ale stále ještě hledám zaměstnání v nějakém muzeu.“

Usmál se. „Líbí se mi, že pomáháte svojí přítelkyni.“

„Vyrůstaly jsme spolu. Betty je dcera naší hospodyně a otec pomohl Betty sehnat stipendium, když studovala.“

„Obdivuju vaši laskavost a loajalitu.“ Quinn na okamžik zaváhal a odmlčel se. „To bych od vás nečekal.“

Jeho uznání jí vehnalo krev do tváří. „Možná proto, že když jste mě naposledy viděl, byla jsem zablácená od hlavy až po paty.“

Zasmál se. „Stejně mi připadá, že povolání číšnice je trochu neobvyklé pro muzejní kurátorku. Vy jste přece na Princetonu vystudovala historii umění a absolvovala stáž v Metropolitním muzeu. A studium v Princetonu jste ukončila s vyznamenáním.“

Sama si ani neuvědomovala, jak byla úspěšná, ale pravda je, že čím víc byl její otec pobouřen jejími úspěchy, tím usilovněji studovala.

„Vyprávěl vám můj otec, který, mimochodem, má zvyk mluvit víc, než je třeba, celý můj životopis?“

Quinn chvilku mlčel a ani nepopřel, ani nepotvrdil, její domněnku. Potom řekl: „Pokud o vás mluvil, pak to bylo proto, že jsem byl zvědavý a sám jsem se ho na to ptal.“

Tak to není dobré. Zamračila se při představě, jak mu její rodiče během slavnostní večeře, ze které unikla, vyličili všechny její potíže, které měla po ukončení studia.

„Říkal vám otec, jaké problémy jsem měla s ředitelem muzea, kam jsem po škole nastoupila?“

„Ne tak docela.“

„Jednou, po skončení instalace, se mě ředitel ptal na můj názor ohledně jeho výběru děl. Udělala jsem tu chybu, že jsem mu upřímně řekla, co si o tom myslím. Když nám zkrátily rozpočet, byla jsem první, kdo dostal kopačky.“

„To je mi líto.“

„Jsem si jistá, že v tom, co dělám, jsem dobrá.“

Nepochybuju, že najdu vhodné zaměstnání, ale do té doby nevidím důvod, proč nepomocť Betty. V tom se ale neshodneme s otcem. Ostatně, my se neshodneme velmi často.“

„Je to váš život, ne jeho.“

S tím musela naprosto souhlasit. Mít s Quinem stejný názor ji ale vnitřně pobuřovalo, vždyť je to její nepřítel.

Během konverzace si nemohla nevšimnout jeho elegantního šedého obleku stříženého tak, aby zdůraznil jeho dokonalou atletickou postavu. Zatoužila po tom, aby byla oblečena stejně elegantně jako on. Zarazila se, když si uvědomila, že se vlastně chce líbit muži, kterého by měla nenávidět.

Jediné, jak na svém zjevu dnes zapracovala, bylo, že si své dlouhé tmavé vlasy stáhla do koňského ohonu, který jí splýval po zádech. Když zjistila, že jeho zrak zkoumavě přejíždí po její postavě, s uspokojením konstatovala, že volná bílá košile a velký červený šátek, který si uvázala přes těsné džínsy, byly správnou volbou.

Pod jeho žhavým pohledem se znovu začervenala. Usmál se na ni a Kira musela skousnout horní ret, aby jeho úsměv neopětovala.

Když vstal, cítila se najednou proti němu malá a bezbranná. Přikročil k ní, stiskl jí ruku ve své velké dlani a jemně jí potřásl.

„Jsem rád, že jste mi dala druhou šanci.“

Jak je možné, že jí jeho prsty náhle začaly tak pálit v dlani a že jí jeho pohled a dotek připadaly tak intimní? Stáhla ruku zpět a zahlédla v jeho očích lítost, kterou se snažil skrýt.

„Pravděpodobně si moji návštěvu špatně vykládáte.“

„Zatím jste se mi záměrně vyhýbala. Mám pravdu?“

„Ano,“ musela připustit, ale ihned litovala, že přiznala barvu.

„Myslím, že to byla chyba nás obou.“

Quinn se jí zeptal, zda si přeje kávu, vodu nebo něco k pití, ale Kira odmítla a raději se zahleděla z okna na slunce zapadající nad San Antoniem. Obávala se totiž, že by mohl rozeznat její rostoucí sympatie a použít to proti ní.

S obtížemi si připomněla, že ho nemá ráda.

Tak proč je mi najednou takové horko, že se až dusím, jako kdyby v místnosti chyběl kyslík? ptala se sama sebe.

Někdy se to nazývá tělesnou chemií, jindy sexuální přitažlivostí. V každém případě je to absurdní.

Její vzrušení ještě stouplu, když jí nabídl židli a sám se opět posadil. Přehodil si nohu přes nohu a ležérně se opřel. V této pozici vypadal naprosto uvolněně, ale když na ni opět soustředil svoji pozornost, poznala, že tomu tak docela není.

V elegantní kanceláři nastalo náhle mimořádné ticho. Připadala si jakoby polapená.

Jeho modré oči na ni bez hnutí zíraly. „Tak čemu vlastně vděčím za vaši dnešní odpolední – možná spíše večerní – návštěvu?“ zeptal se laskavým hlasem, který způsobil, že se málem roztřásla.

Představila si, že spolu na luxusní jachtě tiše brázdí rozsáhlou modrou vodní hladinu Mexického zálivu. Vlasy jí ve větru vlají, on ji k sobě přitahuje a navrhuje, aby sešli dolů do podpalubí...

„Jste moje dnešní poslední návštěva, takže vám mohu věnovat tolik času, kolik si budete přát,“ řekl a přerušil tak její svůdné fantastické představy.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Svatba naslepo***

.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.